

Fylkesmannen i Hordaland

Sakshandsamar, telefon
Sigurd Kolbjørn Berg, 5557 2372

Vår dato
21.06.2018
Dykkar dato
02.05.2018

Vår referanse
2018/5735 423.1
Dykkar referanse

Lindås kommune
Kvernhusmyrane 20
5914 ISDALSTØ

Lindås kommune - Gnr 18 bnr 7 - Toft - Frådeling - Gebyr

Fylkesmannen syner til kommunens oversending hit motteken 02.05.2018.

Vedtak

Fylkesmannen avviser klage på vedtak av 11.04.2018 i sak 17/3059, gebyr for søknad om frådeling og dispensasjonar, jf. forvaltningslova § 34 fyrste ledd.

Saka si bakgrunn

Me legg til grunn at partane er kjende med saka, og gir berre eit kort samandrag.

Tiltakshavar ved søker advokat Knut Grini i advokatfirmaet Ommundsen og Co AS på vegner av tiltakshavarane sökte om frådeling av ny grunneigedom. Det vart samstundes søkt om to dispensasjonar arealføremål LNF og byggjegrense mot sjø.

Dispensasjonane vart avslått og løyvet til delinga difor nekta.

Kommunen la gebyr for alle tre søknadane etter gebyrregulativet for 2017. Advokat Grini sette 13.04.2018 fram klage. Det er i korte trekk synt til at ein ikkje kan ta gebyr for alle dispensasjonane når den eine av dei er nekta, og at kommunen burde rettleie om dette. Gebyret er difor urimeleg høgt.

Kommunen meiner klaga gjed bruken av gebyrregulativet og at det var klagerett. Dei kom den 02.05.2018 til at klaga ikkje skulle tas til følgje, og sendte saka til Fylkesmannen i Hordaland for endeleg avgjerd.

Fylkesmannen ser saka slik

Ved vurdering av klagesaker gjeld forvaltningslova. Fylkesmannen har full mynde til å vurdera klaga, og kan stadfeste kommunen si avgjerd, endra ho, eller oppheva avgjerda og sende saka attende til kommunen for handsaming, sjå forvaltningslova (fvl.) § 34.

Fylkesmannen finn saka tilstrekkeleg opplyst, jf. fvl § 17.

Etter plan- og bygningslova § 31-1 kan kommunane ta gebyr for tenester etter lova. Satsane vert sett i ein lokal forskrift, ofte kalla gebyrregulativet. Det er tvillaust at gebyrregulativet er rettsleg rett heimel for gebyret, og dekkjer søknadene i saka her.

Etter fvl § 28 er det klagerett på *enkeltvedtak*. Eit enkeltvedtak er vedtak om rettar og pliktar som gjeld berre ein eller ein avgrensa krins av personar, sjå fvl § 2 fyrste ledd bokstav b og c. Er vedtaket gjort på ein *så automatisk eller skjematiske måte* at det ikkje er snakk om noko vurdering, er det ikkje noko *enkeltvedtak*. Men der forvaltninga må gjere meir konkrete vurderingar som går utanom å følgje ein tabell, er det lettare å kome til at vedtaket er å sjå som ein enkeltavgjerd. Grensa må vurderast konkret i kvar enkelt sak.

I saka her er det søkt om eitt løyve og to dispensasjonar. Det går fram av regulativet at dette vert det tatt gebyr for. Det går i punkt 4.1 og fram at gebyret må betalast fullt ut sjølv om det vert gjeve avslag og i punkt 4.3 at gebyr vert fastsett pr. dispensasjon. Det er då berre å lese ut av tabellen kva gebyret er, og vedtaket gjer ikkje nokon annan vurdering. Det er såleis eit slikt skjematiske vedtak som gjer at det ikkje er naudsynt å gjere noko konkrete vurderingar. Det er då ikkje eit enkeltvedtak, og då heller ikkje noko klagerett.

Sidan vilkåra for å klage ikkje er til stades etter fvl § 28 skulle kommunen etter fvl § 33 andre ledd siste setning avvist klaga. Men etter fvl § 34 må og klageinstansen – det vil seie Fylkesmannen – vurdere dette, og er ikkje bunden av at underinstansen har meint at det er klagerett. Når vilkåra for å klage ikkje er til stades, går det av føresegna fram at klageinstansen skal avvise saka.

Me gjer merksam på at etter kommunens gebyrregulativ er det ikkje nokon føresegns som opnar for å søkje om nedsetting ved urimeleg høge gebyr. Dette er i strid med Sivilombodsmannens uttale av 24.6.2015 (2015/947).¹ Klagar har og meint at gebyret er for høgt og rettleiinga mangelfull. Me rår difor kommunen til å vurdere å endre regulativet og vurdere å handsame klaga som ein søknad om nedsetting. Ei avgjerd om å gje eller nekte nedsetting er ein konkret vurdering og difor eit enkeltvedtak det er klagerett på etter fvl § 28.

Oppsummering

Klaga må avvisast frå handsaming. Det betyr at Fylkesmannen ikkje tek stilling til gebyret. Kommunen vert råda til å handsame klaga som ein søknad om nedsetting.

Vedtak om avvisning er eit enkeltvedtak, jf fvl. § 2 tredje ledd. Klage rettast til Kommunaldepartementet, men sendast til Fylkesmannen. Klagefristen er tre veker.

Med helsing

Anne Kjersti Sande
seksjonsleiar

Sigurd Kolbjørn Berg
seniorrådgjevar

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor ingen underskrift.

Kopi til:
ADVOKATENE OMMUNDSEN & CO Jacob Kjødes veg 15 5232 PARADIS

---

¹ <https://www.sivilombudsmannen.no/uttalelser/byggesaksgebyrforskrift-uten-bestemmelse-om-adgang-til-a-fravike-de-standardiserte-satsene/>